

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/48/2020
Identifikačné číslo spisu: 5018200521
Dátum vydania rozhodnutia: 29.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200521.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. S. Y., nar. XX. K. XXXX, bytom E., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06. septembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 28Sa/42/2019 zo dňa 27. apríla 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 28Sa/42/2019 zo dňa 27. apríla 2020 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) právoplatným uznesením sp. zn. 28Sa/42/2019 zo dňa 27. apríla 2020 postupom podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, ktorým postupom podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku, správne konanie na základe žiadosti žalobcu zo 07. augusta 2018 o priznanie starobného dôchodku bolo zastavené, nakoľko v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa nezmenil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. a) SSP.

2. Krajský súd v uvedenej právnej veci už raz rozhodol uznesením č. k. 28Sa/48/2018-42 zo dňa 07. marca 2019, keď postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP predmetnú žalobu žalobcu odmietol ako

neprípustnú pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky spočívajúci v predmete nepodliehajúcim súdnemu prieskumu, keď v danom prípade žalobca aj po výzve krajského súdu na odstránenie vady žaloby zotrval na označení napadnutého rozhodnutia, ktorým je prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a nie rozhodnutie vydané a právoplatné po podaní odvolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019 uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že je zrejmé, že žalobca prvostupňové správne rozhodnutie napadol odvolaním, o ktorom rozhodol odvolací správny orgán. Za takto preukázaného stavu mal krajský súd zvoliť jednoduchší a priamejší prístup vo vzťahu k žalobcovi v procese odstraňovania väd žaloby, prípadne žalobcu predvolať na informatívny výsluch a vhodným spôsobom ho poučiť a usmerniť tak, aby mu nevznikla ujma na jeho právach, prípadne právom chránených záujmoch. Vo vzťahu k označeniu žalovaného uviedol, že žalovaným orgánom malo byť Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

3. V odôvodnení uznesenia zo dňa 27. apríla 2020 krajský súd uviedol, že v zmysle právneho názoru NS SR vyslovenom v zrušujúcom uznesení predvolal žalobcu na informatívny výsluch dňa 19. decembra 2019, kde bol poučený o tej skutočnosti, že ak proti prvostupňovému rozhodnutiu podal opravný prostriedok, o ktorom rozhodol odvolací orgán, krajský súd môže preskúmať rozhodnutie odvolacieho orgánu. Žalobca na informatívnom výsluchu opravil označenie žalovaného na Ministerstvo spravodlivosti SR, avšak zotrval na preskúmaní zákonnosti prvostupňového rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 tak, ako to uviedol v žalobe a v podaní zo dňa 24. februára 2019. Žalobca doručil písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že v zmysle právneho názoru NS SR v uznesení sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019 za žalovaného vo veci preskúmania zákonnosti GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 označuje Ministerstvo spravodlivosti SR a podanou žalobou sa domáha súdneho preskúmania zákonnosti rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 a zároveň požiadal v zmysle § 27 SSP preskúmať aj zákonnosť rozhodnutia GR ZVJS č. GR ZVJS-12379/33-13 zo dňa 05. apríla 2013.

4. Krajský súd aj napriek uvedenému, keď žalobca po informatívnom výsluchu žiadal zrušenie prvostupňového rozhodnutia, pokračoval v konaní ďalej a nepožadoval od žalobcu formálnu opravu svojho podania tak, aby zodpovedalo dikcii zákona. Preto sám modifikoval predmet súdneho prieskumu z prvostupňového rozhodnutia na druhostupňové rozhodnutie a vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k tomuto rozhodnutiu. V replike žalobca uviedol, že sa správnou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018, teda nie rozhodnutia odvolacieho orgánu v danej veci zo dňa 17. decembra 2018.

5. Vzhľadom na takto vyjadrenú vôľu žalobcu ohľadom predmetu súdneho prieskumu krajský súd nemal žiadne pochybnosti, že neakceptoval neformálny prístup krajského súdu k náležitostiam žaloby, konkrétne pri označení napadnutého rozhodnutia, že nekoná v zjavnom omyle a žiada skutočne preskúmať len prvostupňové správne rozhodnutie. Krajský súd preto vychádzal z takto jasne prejavenej vôle žalobcu. Po tomto vyjadrení žalobcu však nastal logický rozpor medzi označením žalovaného, za ktorého na informatívnom výsluchu žalobca označil Ministerstvo spravodlivosti SR a označením preskúmaného rozhodnutia, ktoré vydalo Generálne riaditeľstvo ZVJS.

6. Na základe uvedeného bol žalobca v záujme splnenia poučovacej povinnosti vyzvaný uznesením č. k. 28Sa/42/2019-56 zo dňa 16. apríla 2020 na odstránenie vady žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu, spočívajúcej v rozpore medzi označením žalovaného a označením preskúmaného rozhodnutia s tým, že bol poučený, že pokiaľ v stanovenej lehote neodstráni vytýkaný rozpor krajský súd žalobu podľa § 59 ods. 3 SSP odmietne. V uznesení výslovne uviedol, že označenie rozhodnutia, ktoré žiada žalobca preskúmať, musí korešpondovať s označením žalovaného, t.j. ako predmet súdneho prieskumu môže byť označené len také rozhodnutie, ktoré bolo vydané označeným žalovaným. Na predmetnú výzvu súdu žalobca uviedol, že hoci už opakovane právne zdôvodnil prečo žiada o súdne preskúmanie rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018, tak to znova zopakuje už po druhýkrát. Výslovne uviedol, že trvá na tom, že v danej veci je žalovaným Ministerstvo spravodlivosti SR a správnou žalobou sa domáha preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018. Uviedol, že keďže sa jedná o

spor o základné ľudské právo, toto nemôže byť odmietnuté podľa žiadneho všeobecného záväzného právneho predpisu.

7. Krajský súd poukázal na to, že v danom prípade sa žalobca od počiatku domáhal preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018, pričom ako žalovaného označil GR ZVJS, avšak vzhľadom na to, že sám žalobca v žalobe uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodoval minister spravodlivosti SR rozhodnutím zo dňa 17. decembra 2018, bolo zrejmé, že v inštančnom postupe bolo vydané aj odvolacie rozhodnutie. Predpokladom postupu správneho súdu je, aby predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa k nim pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd teda pristúpil k odstráneniu tejto vady správnej žaloby, keď s poukazom na to, že žalobcom je fyzická osoba v konaní o sociálnych veciach, poskytol mu viacnásobné a vyčerpávajúce poučenie o jeho procesných právach, vrátane toho, ktoré rozhodnutie má byť predmetom súdneho prieskumu a toho, ktorý subjekt má byť žalovaným jednak na informatívnom výsluchu na správnom súde a následne v osobitnom uznesení reflektujúc na právny názor NS SR uvedený v uznesení sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019.

8. Pokiaľ žalobca ako žalovaného označil Ministerstvo spravodlivosti SR a súčasne jednoznačne zotrval na tom, že napadnuté rozhodnutie vydalo GR ZVJS a neakceptoval procesný postup krajského súdu, ktorý neformálne pokračoval v konaní ďalej a nepožadoval od žalobcu formálnu opravu žaloby, potom krajský súd konštatoval, že nie je možné ďalej pokračovať v konaní, pretože existuje logický rozpor medzi označením žalovaného a označením napadnutého rozhodnutia, keď označenie žalovaného musí korešpondovať s označením napadnutého rozhodnutia. Uvedené náležitosti žaloby musia byť v súlade, aby bolo možné ďalej konať o prípadných vadách rozhodnutia, za ktoré by zodpovedal označený žalovaný. Nebolo by možné napríklad doručiť žalobu na vyjadrenie, pretože žaloba sa na vyjadrenie doručuje žalovanému, ktorý sa vyjadruje k namietaným vadám, ktoré mali byť spôsobené ním ako orgánom, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Pokiaľ však žalovaný vôbec napadnuté rozhodnutie nevydal, v konaní nie je možné pokračovať.

9. Krajský súd na základe uvedeného konštatoval, že žaloba nemôže byť meritórne prejednaná. V danom prípade je vadou žaloby jej nezrozumiteľnosť, lebo žalobca si odporoval v tom, že na jednej strane ako žalovaného uviedol Ministerstvo spravodlivosti SR, ale na strane druhej ako napadnuté rozhodnutie označil rozhodnutie GR ZVJS. Tento rozpor je právne významný preto, že postihuje základné náležitosti správnej žaloby, a to označenie žalovaného a označenie napadnutého rozhodnutia (§ 202 ods. 1 písm. b) a c) SSP), ktoré sú vo vzájomnom rozpore. Pre uvedený nedostatok v konaní nebolo možné pokračovať. Keďže tento nedostatok nebol napriek výzvam správneho súdu opravený do momentu vydania tohto uznesenia, krajský súd podľa § 59 ods. 3 SSP žalobu odmietol.

10. Krajský súd nemohol vykonať ďalšie procesné úkony ako tie, ktoré vykonal, aby žalobca odstránil vady žaloby a ako napadnuté rozhodnutie uviedol druhostupňové rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca bol riadne poučený podľa § 26 ods. 2 SSP o práve zvoliť si advokáta, resp. možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, a to napriek tomu, že samotný žalobca má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, čo je samo o sebe zárukou zabezpečenia jeho kvalifikovaného procesného postavenia ako účastníka konania.

11. Pokiaľ žalobca odmietol neformálne nazeranie súdu na náležitosti správnej žaloby ohľadom označenia napadnutého rozhodnutia a trval na označení takého napadnutého rozhodnutia, ktoré nevydal žalovaný, bolo možné uzavrieť, že na základe takejto žaloby nie je možné meritórne vec prejednať.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) SSP dôvodiac nezákonnosťou odmietnutia žaloby. Poukázal na to, že podanou žalobou sa v

zmysle § 177 SSP domáhal ochrany práva na starobný dôchodok, ktoré bolo porušené rozhodnutím GR ZVJS SR č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06. septembra 2018, pričom v danom prípade neboli rešpektované ustanovenia Dohovoru č. 128, Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv a slobôd, Ústavy Slovenskej republiky, zák. č. 162/2015 Z. z.

13. Žalobca poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019 nespochybnil tú právnu skutočnosť, že v rámci súdneho konania sa v danej veci má a môže preskúmať len prvostupňové rozhodnutie a nie rozhodnutie odvolacieho orgánu.

14. Podľa názoru žalobcu zákonná sudkyňa nerešpektovala právo na verejné konanie. Ustanovenie § 137 ods. 1 SSP síce umožňuje súdu prejednať predmetnú vec bez nariadenia pojednávania, avšak týmto dochádza k porušovaniu zásady verejnosti súdneho konania, ktorá nie je iba v záujme účastníkov konania, ale v záujme celej verejnosti. Takýto postup súdu je v rozpore s čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv a slobôd aj s Ústavou SR. Tým, že sa nekonalo verejné pojednávanie došlo k tomu, že žalobca ako účastník konania nebol súdom riadne vypočutý a nemohol sa vyjadriť k vykonaným dôkazom. Nevykonaním verejného konania o žalobe došlo k porušeniu Ústavy SR.

15. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha svojho práva nemôže byť odmietnutá, čo vyplýva aj z uznesenia ÚS SR I. 3/98 z 05. decembra 1998, ktoré je s poukazom na jeho vyhlásenie v Zbierke zákonov všeobecne záväzná. Dodal, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad III. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I. ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR nemôže byť závislá ani od toho, v akom type (druhu) správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu.

16. Krajský súd odmietnutím žaloby porušil § 147 ods. 1 písm. a) SSP, podľa ktorého správny súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej, pričom v danom prípade išlo o rozhodnutie vo veci samej.

17. Žalobca opätovne zdôraznil, že sa domáha preskúmania rozhodnutia GR ZVJS SR č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06. septembra 2018, keď aj z poučenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že toto je preskúmateľné súdom.

18. Žalobca požiadal, aby bola jeho správna žaloba pridelená na konanie inému správny súdu.

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

21. Podľa § 5 ods. 5 SSP konanie pred správnym súdom možno začať len na základe návrhu.

22. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

23. Podľa § 59 ods. 2 SSP v uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

24. Podľa § 59 ods. 3 SSP, ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví,

správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

25. Podľa § 60 SSP, správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

26. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

27. Podľa § 202 ods. 1 SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie druhu žaloby,
- b) označenie žalovaného,
- c) označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy,
- d) deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi,
- e) opísanie rozhodujúcich skutočností,
- f) označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoláva,
- g) žalobný návrh.

28. Z podkladov súdneho spisu vyplývajú chronologicky nasledujúce skutočnosti:

- podaním z 27. decembra 2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu GR ZVJS zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, fotokópiu ktorého zároveň k predmetnej žalobe doložil vo forme prílohy a rovnako doložil aj druhostupňové správne rozhodnutie zo 17. decembra 2018 č. 48182/2018-42, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené, pričom žalovaný správny orgán v podanej žalobe neoznačil,

- krajský súd uznesením z 20. februára 2019 č. k. 28Sa/48/2018-25, vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, a to, aby uviedol označenie žalovaného, označenie konania, alebo veci, v ktorej sa domáha nápravy, deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi a zároveň ho krajský súd poučil o následku neodstránenia väd žaloby vo vyššie naznačenom smere spočívajúcom v odmietnutí podania postupom podľa § 59 ods. 3 SSP,

- žalobca podaním z 24. februára 2019 postupujúc podľa usmernenia vyplývajúceho z predmetného uznesenia, žalobu doplnil o označenie žalovaného správneho orgánu, t.j. ministra spravodlivosti, avšak za napadnuté rozhodnutie označil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018,

- krajský súd následne uznesením zo 07. marca 2019 č. k. 28Sa/48/2018-42 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. a) SSP žalobu ako neprípustnú odmietol, keď mal preukázané, že žalobca i napriek výzve na odstránenie väd žaloby zotrval na označení napadnutého rozhodnutia, ktorým je prvostupňové rozhodnutie a s tým, že v predmetnej veci bolo potrebné skúmať aj skutočnú vôľu žalobcu v otázke predmetu súdneho prieskumu,

- Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe kasačnej sťažnosti žalobcu uznesením sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019 uznesenie krajského súdu č. k. 28Sa/48/2018-42 zo dňa 07. marca 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že krajský súd mal zvoliť jednoduchší a priamejší prístup vo vzťahu k žalobcovi v procese odstraňovania väd žaloby, prípadne žalobcu predvolať na informatívny výsluch a vhodným spôsobom ho poučiť a usmerniť tak, aby mu nevznikla ujma na jeho právach,

- žalobca sa dňa 19. decembra 2019 zúčastnil informatívneho výsluchu na krajskom súde, na ktorom na

otázky súdu označil za žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR a zotrval na predmete prieskumu rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018,

- žalobca v podaní doručenom krajskému súdu pri informatívnom výsluchu uviedol, že trvá na svojej žalobe, že žiada zrušenie rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018,

- žalovaný dňa 03. apríla 2020 doručil krajskému súdu vyjadrenie k žalobe žalobcu, na základe výzvy krajského súdu, v ktorej krajský súd označil ako predmet prieskumu rozhodnutie MS SR č. 48182/2018-42 zo dňa 17. decembra 2018, a takto ho označil aj žalovaný,

- v podaní zo dňa 09. apríla 2020 žalobca opätovne poukázal na to, že sa podanou žalobou domáha preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 a nie rozhodnutia ministra spravodlivosti zo dňa 17. decembra 2018,

- krajský súd žalobcu uznesením č. k. 28Sa/42/2019-56 zo dňa 16. apríla 2020 vyzval na odstránenie vady žaloby spočívajúcej v rozpore medzi označením žalovaného a označením preskúmaného rozhodnutia s tým, že bol poučený, že pokiaľ v stanovenej lehote neodstráni vytýkaný rozpor krajský súd žalobu podľa § 59 ods. 3 SSP odmietne, pričom v uznesení výslovne uviedol, že označenie rozhodnutia, ktoré žiada žalobca preskúmať, musí korešpondovať s označením žalovaného, t.j. ako predmet súdneho prieskumu môže byť označené len také rozhodnutie, ktoré bolo vydané označeným žalovaným,

- žalobca dňa 22. apríla 2020 doručil krajskému súdu podanie, v ktorom uviedol, že hoci už právne zdôvodnil prečo žiada o súdne preskúmanie rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018, tak to znova zopakuje. Výslovne uviedol, že trvá na tom, že v danej veci je žalovaným Ministerstvo spravodlivosti SR a správnu žalobou sa domáha preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018,

- krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 28Sa/42/2019 zo dňa 27. apríla 2020 postupom podľa § 59 ods. 3 SSP odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu GR ZVJS zo 06. septembra 2018.

29. Z podkladov súdneho spisu je teda zrejmé, že žalobca v podaní z 24. februára 2019 na základe uznesenia krajského súdu z 20. februára 2019 č. k. 28Sa/48/2018-25 na odstránenie väd žaloby, doplnil žalobu o označenie žalovaného správneho orgánu, keď ako žalovaného označil ministra spravodlivosti a za napadnuté rozhodnutie označil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, ktoré mu bolo doručené dňa 13. septembra 2018. Následne žalobca na informatívnom výsluchu krajského súdu dňa 19. decembra 2019 s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/54/2019 zo dňa 25. septembra 2019 upravil označenie žalovaného na Ministerstvo spravodlivosti SR a opakovane zotrval na predmete prieskumu, a to rozhodnutí GR ZVJS zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, keď na tom zotrval aj v ďalších podaniach.

30. Vzhľadom k tomu, že podania žalobcu považoval krajský súd za nezrozumiteľné, keď na jednej strane ako žalovaného uviedol Ministerstvo spravodlivosti SR, ale na druhej strane ako napadnuté rozhodnutie uviedol rozhodnutie GR ZVJS, uznesením sp. zn. 28Sa/42/2019 zo dňa 16. apríla 2020 ho vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia odstránil vadu žaloby. Uznesenie krajského súdu obsahovalo, akú konkrétnu opravu od žalobcu súd žiada, pričom o následkoch neodstránenia vady žaloby bol žalobca v uznesení poučený. O možnosti zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci bol žalobca poučený už v uznesení krajského súdu zo dňa 20. februára 2019 sp. zn. 28Sa/48/2018. Aj napriek riadnemu poučeniu ako má žalobca žalobu opraviť, tento zotrval na označení žalovaného ako Ministerstvo spravodlivosti SR a na označení rozhodnutia GR ZVJS zo 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že neodstránenie vady žaloby žalobcom predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať. Konanie pred správnym súdom možno začať len na základe žaloby. Aj napriek povinnosti správneho súdu posudzovať správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach neformálne, čo znamená, že nie je nevyhnutné, aby v týchto konaniach žalobca ako fyzická osoba naplnil všetky náležitosti správnej žaloby, v uvedenom prípade je nutné konštatovať, že podanie žalobcu je natoľko nezrozumiteľné, že z neho nie je zrejmé čoho sa týka, resp. čo ním žalobca sleduje. Za stavu, kedy žalobca označil ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR, ale ako rozhodnutie, ktorého nápravy sa domáha označil rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, je žaloba žalobcu nezrozumiteľná, keď predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktoré nevydal žalovaný. Skutočnosť, že žalobca odmietol svoje podanie opraviť, a to napriek niekoľkým poučeniam krajskému súdu, preto predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať.

32. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti, že konanie v správnom súdnictve je založené na dispozičnej zásade, v zmysle ktorej konanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je možné začať len na základe žaloby, a zároveň je na žalobcovi aby určil predmet prieskumu.

33. Žalobca síce namietal, že pri podaní žaloby voči rozhodnutiu GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06. septembra 2018 vychádzal z poučenia tam uvedeného, že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 6 ods. 1 a 2 písm. c) SSP, ako aj § 84 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z. z., avšak v predmetnom rozhodnutí GR ZVJS bol žalobca riadne poučený o možnosti podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, čo aj učinil. Prvostupňové rozhodnutie je preskúmateľné správnym súdom, ale len v spojení s druhostupňovým konečným rozhodnutím, o skutočnosti ktorej bol žalobca, ktorý má aj právnické vzdelanie, krajským súdom poučený, pričom zároveň bol poučený aj o možnosti právneho zastúpenia.

34. K námietke žalobcu, že krajský súd nemohol v predmetnej veci rozhodnúť uznesením, nakoľko ide o rozhodnutie vo veci samej, kasačný súd uvádza, že ide o procesné rozhodnutie, keď sa konanie končí bez meritórneho preskúmania veci. A teda krajský súd tiež nepochybil, keď vo veci nenariadil pojednávanie, nakoľko vydal rozhodnutie výlučne procesného charakteru.

35. Kasačný súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že žaloba, ktorou sa domáha svojho práva nemôže byť odmietnutá, čo vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, keď podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR „Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.“ V danom prípade nebolo jeho rozhodnutie vylúčené z preskúmania súdom, keď bolo na žalobcovi, aby sa tohto prieskumu riadne domáhal, pričom práve žalobca neodstránil vady žaloby, pre ktoré nemohol krajský súd o žalobe ďalej konať, a to aj napriek vyčerpávajúcemu poučeniu o správnej oprave jeho žaloby a o nemožnosti konať so žalobcom o podanej žalobe bez odstránenia jej vád. Krajský súd s poukazom na odmietanie opravy podanej žaloby žalobcom, nemal inú možnosť ako žalobu podanú žalobcom odmietnuť. V danom prípade má kasačný súd za to, že postup krajského súdu podľa § 59 ods. 3 SSP v zmysle uvedeného v celom rozsahu rešpektoval právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, keď žalobu žalobcu posudzoval neformálne, opravil predmet prieskumu, s čím však žalobca nesúhlasil. Krajský súd v zmysle žalobcových tvrdení ustálil za predmet prieskumu rozhodnutie GR ZVJS.

36. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s príhľadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. Skutočnosť, že žalobca podal žalobu voči prvostupňovému rozhodnutiu a za žalovaného označil druhostupňový správny orgán predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, spočívajúci v nezrozumiteľnosti podanej žaloby, keď o nevyhnutnosti zhody žalovaného subjektu a rozhodnutia vydaného žalovaným subjektom krajský súd žalobcu poučil. Za stavu, že žalobca

aj napriek poučeniu v predmetnom uznesení trval na tom, že žalovaným je Ministerstvo spravodlivosti SR a predmetom prieskumu je rozhodnutie GR ZVJS, krajský súd nemal inú možnosť ako žalobu odmietnuť.

37. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky žalobcu proti uzneseniu krajského súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

39. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

40. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.